

РЕШЕНИЕ

№ 7259

гр. София, 14.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 15.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **11656** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 -161 ДОП във вр. с чл. 4, ал. 1 и чл. 9б от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на „Б. М. сървисиз“ /БМС/ О., ЕИК:[ЕИК], представлявано от С. Г. Г. срещу Акт за прихващане или възстановяване № СОА19-РД28-21/10.06.2019 г., издаден от Е. С., на длъжност старши инспектор по приходите в отдел „ОП – С./Т.“ на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси стопанска дейност“ при Столична община, потвърден с решение № СОА19-РД28-30 от 30.08.2019 г. на Кмета на Столична Община.

В жалбата се поддържа, че актът за прихващане или възстановяване и потвърждаващото го решение са незаконосъобразни поради нарушение на материалния закон. Счита, че неправилно и необосновано органите по приходите били установили задължения за данък върху превозните средства (ПС) с рег. [рег.номер на МПС] . Твърди, че е лишен от правото на собственост върху ПС, поради което не се явявал задължено лице по смисъла на чл. 53 от ЗМДТ, както и не следвало да му бъдат определяни задължения за данък върху ПС. Безспорно било установено от компетентни органи в Република България (МВР и Прокуратура), както и [фирма], че е налице пълна загуба на автомобила поради противозаконното му отнемане (кражба) от неизвестен извършител, поради което не са намирал в отношения на собственост и не дължи данък ПС. С оглед на изложеното, с жалбата се иска отмяната на Акт за прихващане или възстановяване № СОА19-РД28-21/10.06.2019 г., издаден от Е. С., на длъжност старши инспектор по приходите в отдел „ОП – С./Т.“ на

Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси стопанска дейност“ при Столична община, потвърден с решение № СОА19-РД28-30 от 30.08.2019 г. на Кмета на Столична Община.

В проведените публични съдебни заседания по делото жалбоподателя, редовно призован не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Ответникът – Кмета на Столична община, чрез процесуалния му представител юрисконсулт Й. оспорва жалбата и моли същата да се отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взема становище по жалбата.

Административен съд София - град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Липсва спор по фактите по делото, а и от представените доказателства по делото се установява, че административното производство първоначално е започнало въз основа на искане за възстановяване на платени сума в размер на 2020 лева за данък за 2018 г. за ППС с рег. [рег.номер на МПС] за данъчен обект №[ЕИК], регистриран по партидата на [фирма] с вх.№ ДСЦ19-ТД26-52/22.01.19 г., депозирано в отдел „ОП-С./Г.“ на СО. По искането не е било налице произнасяне, като постановеният мълчалив отказ е обжалван по реда на чл. 131, ал. 2 от ДОПК с жалба с рег. № ДСЦ19-ТД26-52(2)/08.03.2019 г.

С решение № СОА19-РД28-21/20.05.2019 г. Кметът на СО, в качеството му на решаващ орган по смисъла на ДОПК, е отменил изцяло мълчаливият отказ за издаване на Акт за прихващане или възстановяване по Искане с вх.№ ДСЦ19-ТД26-52/22.01.2019 г. по описа на СО и е върнал административната преписка на началника на отдел „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“.

Оспореният в настоящото производство Акт за прихващане и възстановяване е издаден в проведено производство във връзка с Решение № СОА19-РД28-21/20.05.2019 г. на Кмета на СО. Със същият е прихванат надвнесен ДМПС за л.а „Б. ХЗ“ с рег. [рег.номер на МПС] в размер на 3.72 лева за 2016 г. с дължимо задължение за ДМПС за 2018 г. за л.а „Б. 330 ХД“ с рег. [рег.номер на МПС].

Лекият автомобил „Б. 330 ХД“ с рег. [рег.номер на МПС] е придобит от [фирма] (Б. мениджмънт сървисиз) е придобит и деклариран с декларация по чл. 54 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН] от 27.06.2013 г. Партидата е закрыта на 28.02.2019 г. с декларация вх. № [ЕГН] от 14.02.2019 г. чрез автоматизирана система на КАТ, със статус на МПС: Откраднато. Посочено е, че за 2018 г. дължимият данък за МПС е в размер на 392.70 лева и лихви за забава в размер на 30.75 лева, като платена сума е посочена – 1.37 лева и суми за донасяне в размер на 391.33 лева и лихви в размер на 30.75 лева.

Процесният АПВ е обжалван по административен ред, като с решение № СОА19-РД28-30 от 30.08.2019 г., е потвърден от Кмета на СО.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата до АССГ е подадена чрез решаващия орган по пощата, видно от приложения пощенски плик, т.е. в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт (в случая акта за възстановяване или прихващане), като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният АПВ е издаден от Е. С., на длъжност ст. инспектор по приходите в отдел „ОП – С./Т.“ на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси стопанска дейност“ при Столична община. Представена е заповед № СОА18-РД09-1394 от 05.12.2018 г. на Кмета на СО, с която органите по приходите, заемащи длъжността ст. инспектор по приходите в дирекция „Общински приходи“ са оправомощени да издават резолюции за извършване на проверки. Следователно, актът за прихващане или възстановяване, предмет на оспорване в настоящото производство е издаден от орган по приходите, разполагащ с материална компетентност по смисъла на чл. 4, ал. 1 във връзка с, ал. 3 изр.1 предл.1 и, ал. 4 от ЗМДТ. Оспореният АПВ е издаден в законоустановената форма - актът е писмен. Посочени са фактическите основания за издаването му, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, правилно е приложен материалният закон.

Оспореният АПВ е издаден по искане с вх. № ДСЦ19-ТД26-52/22.01.19 г. от [фирма] и във връзка с решение № СОА19-РД28-21/20.05.2019 г. на Кмета на СО.

Режимът на прихващане в данъчното право е регламентиран в разпоредбата на чл. 128 ДОПК, съгласно която недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от Националната агенция за приходите.

Разпоредбата на чл. 53 от ЗМДТ възлага задължението за заплащане на данъка по чл. 52 от същия закон, включително този за превозните средства, които са регистрирани за движение по пътната мрежа на републиката, на собственика на съответното превозно средство. Следователно, задължението за заплащане на данъка по т. 1 на чл. 52 от ЗМДТ изисква кумулативното наличие на две предпоставки - право на собственост върху превозно средство и наличието на регистрацията за движение по пътищата на страната.

В настоящия случай спор по отношение на собствеността на ППС няма.

Спорът се свежда до това следва ли жалбоподателят при наличие на противозаконно отнемане на ППС да се явява задължено лице по смисъла на чл. 53 от ЗМДТ и дължи ли данък ППС.

Съгласно чл. 58, ал. 4 изр.1 от ЗМДТ, за превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено „Пътна полиция“ по месторегистрация на превозното средство (редакция ДВ бр.95 от 2009г., в сила от 01.01.2010 г., приложима до края на 2018г.).

С ДВ бр. 98 от 2018г., в сила от 01.01.2019 г. в същата ал. 4 на чл. 58 от ЗМДТ е добавено второ изречение: В случаите на обявено за издирване превозно средство, регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в

съответното звено „Пътна полиция“ по месторегистрация на превозното средство. Визираното в разпоредбата в чл. 58, ал. 4 от ЗМДТ правило не е поставено в зависимост нито от обстоятелството по чия инициатива е прекратена регистрацията, нито с някакви други допълнителни условия. Прекратяването на регистрацията на превозните средства е законово възприето като правопогасяващ факт относно данъчното облагане. ЗМДТ в относимата редакция не съдържа специална разпоредба, която да урежда различно данъчно третиране на отделните видове прекратяване на регистрацията на превозните средства, регламентирани в ЗДвП. Затова, независимо от основанието за прекратяване на регистрацията - служебно или по молба на собственика, облагането на МПС с данък върху превозните средства следва да бъде преустановено след прекратяване на регистрацията им за движение, от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията.

По делото липсва спор, а и от събраните доказателства се установява, че л.а „Б. 330 ХД“ с рег. [рег.номер на МПС] е придобит от [фирма] и деклариран с декларация по чл. 54 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН] от 27.06.2013 г., като регистрацията е прекратена служебно на 28.02.2019 г. въз основа на декларация вх. № [ЕГН] от 14.02.2019 г. чрез Автоматизирана система на КАТ, със статут на МПС: откраднато

От цитираните по-горе разпоредби следва, че законодателят е обвързал възникването на данъчно задължение от момента на регистрацията и дължимост на това задължение до момента на прекратяването на регистрацията. Това се отнася и за данъчните периоди преди 2019 г., когато е добавено второто изречение в текста на чл.58, ал.4 ЗМДТ, относно обявените за издирване превозни средства.

Противозаконното отнемане на МПС от собственика лишава собственика от правото да владее вещта, но не го лишава от правото му на собственост. Кражбата от друга страна, автоматично не представлява фактическо основание за отпадане на задължението за заплащане на данък върху превозното средство. В настоящия случай, регистрацията на автомобила е прекратена през 2019 г., като едва след прекратяване на регистрацията в регистъра на отдел ПП – СДВР следва да се приложи разпоредбата на чл.58, ал.4 от ЗМДТ /В този смисъл е и Решение №15412/11.12.2018г. по адм. д. №10244/2018г. по описа на ВАС/. Органът по приходите правилно и законосъобразно е отказал възстановяването на претендираните суми за главници и лихви и е установил задължения за данък върху превозните средства и за 2018 г., тъй като жалбоподателят не представя доказателства, че е поискал своевременно прекратяване на регистрацията. Отношенията със застрахователното дружество във връзка с изплащане на щета и упълномощаването на [фирма], в случай на откриване на автомобила да извършва сделки за управление и разпореждане с него са неотнормирани към публичното задължение за заплащане на данък върху ПС от собственика, поради което възраженията в този смисъл в жалбата са ирелевантни и не следва да се обсъждат.

По изложените съображения, съдът намира, че жалбата следва да се отхвърли, като неоснователна, а оспорения в настоящото производство АПВ като правилен и законосъобразен следва да потвърди.

По разноските по производството:

Предвид изхода на спора, в полза на ответника на основание чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.144 АПК следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Водим от горното Административен съд София град, III-то Административно

отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Б. М. сървисиз“ /БМС/ О., ЕИК:[ЕИК] срещу Акт за прихващане или възстановяване № СОА19-РД28-21/10.06.2019 г., издаден от Е. С., на длъжност ст. инспектор по приходите в отдел „ОП – С./Т.“ на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси стопанска дейност“ при Столична община, потвърден с решение № СОА19-РД28-30 от 30.08.2019 г. на Кмета на Столична Община.

ОСЪЖДА „Б. М. сървисиз“ /БМС/ О., ЕИК:[ЕИК] да заплати на Столична община юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: